

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 215/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 27Cpr/2/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. marca 2026 bez právneho zástupcu domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v označenom konaní. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a aby mu priznal finančné zadosťučinenie 10 000 eur. Súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ 31. júla 2023 podal na okresnom súde žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Po odstránení väd konania boli vykonané štyri pojednávania, pričom posledné sa uskutočnilo 12. mája 2025. Ďalšie pojednávania nariadené na 15. október 2025 a 21. január 2026 boli zrušené z dôvodu na strane zákonného sudcu. Sťažovateľ 17. apríla 2025 adresoval predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, ktorý mu listom z 15. mája 2025 oznámil, že jeho sťažnosť nepovažuje za odôvodnenú, na čo podal žiadosť predsedovi príslušného krajského súdu o prešetrení

vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu. Predsedníčka krajského súdu listom z 28. júla 2025 odobrila správnosť postupu predsedu okresného súdu.

3. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti poukázal na dĺžku napadnutého konania, ktorá ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavovala viac ako 2 a pol roka, a argumentoval, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupuje dostatočne rýchlo a efektívne s poukazom na povahu veci, keďže ide o pracovnoprávny spor, ktorý má vplyv na živobytie sťažovateľa (žalobcu v napadnutom konaní). Okrem neefektívneho postupu pri nariadovaní termínov pojednávania vyčítal sťažovateľ okresnému súdu aj to, že nevykonal všetky dôkazy, ktoré súdu navrhol ako žalobca.

4. V napadnutom konaní podľa sťažovateľa dochádza k prietahom a okresný súd nepostupuje podľa kritérií Európskeho súdu pre ľudské práva. Ak by okresný súd postupoval bez prietahov a včas zabezpečil všetky navrhované dôkazy, mohol pritom vec podľa sťažovateľa objasniť a rozhodnúť do jedného roka.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavná sťažnosť je v rozpore s § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde podaná sťažovateľom bez zastúpenia advokátom, pričom sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom žiada priamo ústavný súd. Túto žiadosť neodôvodnil.

7. Ústavný súd podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v znení účinnom od 1. decembra 2025 môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiadala, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je v zmysle odkazu zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon 327/2005 Z. z.“), v zmysle ktorého o poskytnutí právnej pomoci rozhoduje Centrum právnej pomoci.

8. Zákon č. 327/2005 Z. z. sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v pracovnoprávných veciach, ako aj v konaní pred ústavným súdom v takýchto veciach [§ 3 ods. 1 písm. a)], preto sťažovateľovi je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa tohto zákona. V takomto prípade teda nie je možné ustanoviť právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

9. Na základe uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť obligatórny postupom podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde. Tento nedostatok

ústavnej sťažnosti nebol dôvod odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľ si je vedomý toho, že v konaní o ústavnej sťažnosti musí byť zastúpený advokátom. Vyplýva to nielen z toho, že v ústavnej sťažnosti žiada o ustanovenie advokáta, ale aj z toho, že sťažovateľ bol o tejto náležitosti ústavnej sťažnosti už skôr v konaní o jeho predchádzajúcej ústavnej sťažnosti ústavným súdom poučený (I. ÚS 639/2025).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu